

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 10Csp/135/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8818202548
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kopina
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8818202548.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Martinom Kopinom v spore žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: 1/ P. M., S.. XX.X.XXXX, X/ V. M., S.. XX.X.XXXX, J. M. A. XXX, o zaplatenie 8.421,33 € s prísl., t a k t o

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 760,- € s prísl. z a s t a v u j e .

II. Žalovaní v 1/ a 2/ rade sú p o v i n n í, spoločne a nerozdielne, zaplatiť žalobcovi sumu 7.449,33 € spolu s:

5 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 7 905,13 EUR od 01.09.2018 do 21.09.2018;
5 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 7 844,13 EUR od 22.09.2018 do 22.10.2018;
5 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 7 783,13 EUR od 23.10.2018 do 23.11.2018;
5 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 7 759,13 EUR od 24.11.2018 do 17.12.2018;
5 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 7 698,13 EUR od 18.12.2018 do 13.02.2019;
5 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 7 637,13 EUR od 14.02.2019 do 19.03.2019;
5 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 7 576,13 EUR od 20.03.2019 do 18.04.2019;
5 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 7 515,13 EUR od 19.04.2019 do 19.06.2019;
5 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 7 454,13 EUR od 20.06.2019 do 19.07.2019;
5 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 7 393,13 EUR od 20.07.2019 do 19.08.2019;
5 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 7 332,13 EUR od 20.08.2019 do 17.09.2019;
5 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 7 271,13 EUR od 18.09.2019 do 21.10.2019;
5 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 7 210,13 EUR od 22.10.2019 do 27.11.2019;
5 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 7 145,13 EUR od 28.11.2019 do zaplatenia,

a to v splátkach po 75,- € mesačne, pričom každá splátka bude splatná vždy do posledného dňa toho ktorého kalendárneho mesiaca, nasledujúceho po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku. Omeškaním č o i len s jednou splátkou sa stane splatným celý doposiaľ neuhradený dlh.

III. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

IV. Žalobca m á voči žalovanej v 1/ rade a žalovanému v 2/ rade nárok na náhradu trov konania. O výške tohto nároku rozhodne súd prvej inštancie po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd vydal tento rozsudok: „Žalovaní I. a II. sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 8.421,33 EUR, spolu s 6,59 % p. a. úrokom za

úver zo sumy 7.585,73 EUR od 01.09.2018 do zaplataenia a 5,00 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 7.905,13 EUR od 01.09.2018 do zaplataenia, ako aj trovy konania, a to všetko do 15 dní po doručení platobného rozkazu na účet žalobcu IBAN: V. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, M.-Z. M.: Q..“.

2. Žalobu odôvodnil tým, že Na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX bola so žalovanými uzatvorená Zmluva o úvere č. XXXXXXXX X XX zo dňa 15.02.2013 (ďalej len „zmluva o úvere“), v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným medziúver vo výške 8.300,00 EUR. V zmysle čl. VIII. bod 8.1. zmluvy o úvere, poplatok za medziúver sa zaúčtoval pri prvej výplate medziúveru tak, že celková výška vyplateného medziúveru bola znížená o výšku tohto poplatku. Žalovaní sa zaviazali splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 60,99 EUR, ktoré boli povinní uhrádzať na účet konta stavebného sporenia. Do pridelenia cieľovej sumy túto sumu tvoria vklady na konto sporenia vo výške 12,09 EUR a 6,59 % p. a. úrok za medziúver vo výške 45,58 EUR a poplatok za poistenie typu A vo výške 3,32 EUR, pričom sa uspokojovali v poradí úroky za medziúver, poplatok za poistenie a vklady na konto sporenia. Žalobca po pripísaní vkladu na konto sporenia tento v plnej výške preúčtoval na konto medziúveru a po zaplatení úroku za medziúver prevyšujúcu sumu preúčtoval naspäť na konto stavebného sporenia, pričom sa táto prevyšujúca suma započítala najskôr na poplatok za poistenie a následne ako vklad na stavebné sporenie. Od júla 2014 žalobca začal účtovať poplatok za poistenie na konto medziúveru, vklad prijatý na konto sporenia sa vo výške zodpovedajúcej úroku za medziúver a poplatok za poistenie preúčtoval na konto medziúveru a zostávajúca časť sa započítala ako vklad na konto sporenia. Žalovaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 01.12.2017 žalobca vyzval žalovaných na doplataenie omeškaných splátok, pričom žalovaných zároveň upozornil, že v prípade ak omeškané splátky nebudú doplataené, žalobca bude požadovať splataenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplataené žalobca dňa 07.02.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, žalobca zúčtoval nasporenú sumu vo výške 301,27 EUR so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 8.300,00 EUR (poskytnuté úverové prostriedky), čo predstavuje po započítaní sumu 7.998,73 EUR (istina). Dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (07.02.2018), predstavuje sumu vo výške 8.318,13 EUR, pričom pozostáva z istiny vo výške 7.998,73 EUR; z nezaplataených 6,59 % p. a. úrokov za medziúver zo sumy 8 300 EUR do 07.02.2018 spolu vo výške 236,40 EUR a z nezaplataených poplatkov za vedenie účtu spolu vo výške 83 EUR. Žalobca si týmto dovoľuje uviesť, že si v žalobe neuplatňuje sumu nezaplataených poplatkov ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti celkovo vo výške 300,00 EUR. Uvedené poplatky boli súčasťou vyčíslenia dlžnej sumy ku dňu 07.02.2018 v Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 07.02.2018. Požadovaním predčasného splataenia úveru, úverová zmluva nezaniá, žalobca v zmysle čl. X. bod 10.19.3 úverovej zmluvy úročí istinu dohodnutým 6,59 % p. a. úrokom za úver a v zmysle čl. IX. bod 9.2. zároveň celý zostatok dlhu, vyčíslený ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, 5,00 % p. a. úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti (t.j. od 08.02.2018). Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalovaní I. a II. uskutočnili vklady v celkovej výške 413,00 EUR.

3. Žalovaná suma vo výške 8.421,33 EUR vyčíslená k 31.08.2018 pozostáva z: istiny 7.585,73 EUR - istina vo výške 7.998,73 EUR znížená o vklady vykonané žalovanými vo výške 413,00 EUR, nezaplataených úrokov za úver ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 236,40 EUR, nezaplataených poplatkov za poistenia ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 83 EUR, 6,59 % úroku za úver od 08.02.2018 do 31.08.2018 vo výške 288,41 EUR, 5,00 % úroku z omeškania od 08.02.2018 do 31.08.2018 vo výške 227,79 EUR.

4. Žalovaná v 1/ rade sa k žalobe vyjadřila tak, že žalobu v plnom rozsahu neuznáva. Spláca úver v mesačných splátkach po 61,- €. Z príjmu si viac nemôže dovoliť uhrádzať.

5. V ďalšom podaní k žalobe žalovaní uviedli, že žalovanú sumu nie sú schopní splatiť naraz. V prípade priznania žalobcovi žalovaného nároku navrhli súdu priznať im možnosť splácania v splátkach po 71,- €. Žalovaná v 1/ rade uviedla, že okrem žalobcom uplatnenej sumy spláca ďalšie úvery, a to v prospech VÚB, a.s. mesačne spláca 25,- €, Home Credit - 37,86 €, ďalší Home Credit - 20,- €, Quatro - 13,93 €, ďalšie Quatro - 19,51 €, Prvá stavebná sporiteľňa - 61,- €. Od 15.1.2020 je zamestnaná v spoločnosti Lykotex Hlinné na skúšobnú dobu. Žalovaný v 2/ rade uviedol, že okrem tohto úveru spláca ďalej Quatro hypotéku - 209,- € mesačne, Home Credit - 90,- €, ďalší Home Credit - 38,79 €, Poštová banka - 130,- €, Prvá stavebná sporiteľňa - 69,- €, VÚB, a.s. - Triangel - 10,- €. Okrem toho platí elektrinu -

93,- € mesačne, za vodu a plyn - 70,- €, sociálnej poisťovni - 160,- € mesačne, zdravotnej poisťovni - 66,- € mesačne. Pracuje v Trnave, kde za ubytovanie platí 150,- € mesačne. V spoločnej domácnosti s nimi bývajú dve dcéry, a to L. X. M., ktorá má 20 rokov a je nezamestnaná, a L. Z., ktorá má 24 rokov, je nezamestnaná a býva spolu s nimi aj s rodinou. Ďalej majú výdavky na stravu, oblečenie, lieky a domácnosť. Pravidelne sú nútení požičiavať od rodiny a ich finančná situácia je veľmi vážna. V prílohe svojho podania súd doložili ústrižky poštových poukázok o mesačných platbách, ktoré uviedli vo svojom vyjadrení a inkasný lístok, ktoré listiny súd vykonal ako listinné dôkazy nachádzajúce sa v prílohovej obálke.

6. Podľa §144 Zák.č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“), Žalobca môže vziať žalobu späť.

7. Podľa §145 ods. 2 CSP, (2) Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

8. Podľa §146 ods. 1 CSP, Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

9. Nakoľko zo strany žalobcu došlo postupne pred začatím pojednávania k čiastočným späťvzatiám, súd nedotazoval žalovaných ohľadom ich súhlasu so zastavením konania v zmysle týchto čiastočných späťvzátí podľa §146 ods. 1 CSP. Okrem toho ani nemali relevantný dôvod pre neudelenie súhlasu so zastavením konania, preto súd v súlade s citovaným paragrafom 145 ods. 2 CSP vo výroku I. rozhodol o zastavení konania v súčte 760,- € s prísl.

10. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalobca, ani žalovaní. Súd tak v ich neprítomnosti na pojednávaní oboznámil obsah žaloby, vyjadrení a vykonal nasledovné listinné dôkazy: Zmluva o úvere č. XXXXXXXX X XX, uzavretá medzi žalobcom a P. M., ako dlžníkom a V. M., ako spoludlžníkom zo dňa 8.2.2013, Všeobecné podmienky pre stavebné sporenie pre fyzické osoby, tarify sporenia pre fyzické osoby, sadzobník poplatkov pre fyzické osoby, amortizačná tabuľka, upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti z 1.12.2017 adresované žalovaným, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru adresované žalovaným, žiadosť o úver s poistením podľa sadzby poistenia, výpis z účtu medziúveru, výpis z účtu stavebného sporenia, poverenie na zastupovanie, vyjadrenie žalovanej k žalobe, čiastočné späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 268,- € s prísl., čiastočné späťvzatie žaloby o sumu 492,- €, vyjadrenie žalovaných k žalobe, s prílohami - prílohová obálka, v ktorej sa nachádzali tieto listinné dôkazy: platobný doklad SIPO o platení zálohy na elektrinu - 93,40 € mesačne, podací lístok poštového poukazu na sumu 10,- € v prospech VÚB, a.s. - odosielateľ žalovaný v 2/ rade, podací lístok poštového poukazu na sumu 70,- € v prospech Prvej stavebnej sporiteľne - odosielateľ žalovaný v 2/ rade, podací lístok poštového poukazu na sumu 90,- € v prospech Home Credit - odosielateľ žalovaný v 2/ rade, podací lístok poštového poukazu na sumu 61,- € v prospech Prvá stavebná sporiteľňa - platiteľ žalovaná v 1/ rade, podací lístok poštového poukazu na sumu 209,40 € v prospech Quatro Consumer Finance Holding, a.s. - platiteľ žalovaný v 2/ rade, podací lístok poštového poukazu na sumu 37,86 € v prospech Home Credit Slovakia - platiteľ žalovaná v 1/ rade, podací lístok poštového poukazu na sumu 19,51 € v prospech Quatro - platiteľ žalovaná v 1/ rade, podací lístok poštového poukazu na sumu 20,- € v prospech Home Credit Slovakia - platiteľ žalovaná v 1/ rade, podací lístok poštového poukazu na sumu 38,79 € v prospech Home Credit Slovakia - platiteľ žalovaný v 2/ rade, podací lístok poštového poukazu na sumu 130,- € v prospech Bencont Collection - platiteľ žalovaný v 2/ rade, podací lístok poštového poukazu na sumu 13,93 € v prospech Quatro - platiteľ žalovaná v 1/ rade.

11. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav veci:

12. Na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXX X XX uzavretej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou v 1/ rade, ako dlžníkom, a žalovaným v 2/ rade, ako spoludlžníkom, dňa 8.2.2013 žalobca poskytol žalovaným medziúver (spotrebiteľský na dobu určitú) vo výške 8.300,- €. Z tejto sumy bola ihneď zúčtovaná v prospech žalobcu suma 29,- € ako poplatok za vedenie účtu medziúveru a 100,- € ako poplatok za spracovanie medziúveru. Bola dohodnutá výška mesačného vkladu na účet stavebného sporenia 12,09 €, výška úrokovej sadzby vkladov na účet stavebného sporenia 1,75 % p.a., úroková sadzba úroku z omeškania z omeškaných vkladov - 5% ročne, počet mesačných vkladov do pridelenia cieľovej sumy 238, úroková sadzba medziúveru v sadzbe 6,59% ročne, výška mesačnej splátky úrokov

z medziúveru, vrátane poplatku za prijatie do poistenia - 48,90 €. Celková výška medziúveru v mene „euro“ v sume 8.300,- €, celková čiastka medziúveru, ktorú musí dlžník zaplatiť - 22.102,74 €. Doba trvania medziúveru/ stavebného úveru v rokoch - 29,92, a konečná splatnosť medziúveru/ stavebného úveru - do 15.1.2043.

13. Žalovaní nesplácali medziúver riadne a včas, preto ich žalobca listom zo dňa 1.12.2017 vyzval na doplatenie omeškaných splátok s upozornením, že ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca pristúpi k zosplatneniu celého zostatku úveru s príslušenstvom pre dohodnuté obdobie splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené, žalobca dňa 07.02.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom.

14. Na zistený skutkový stav veci súd aplikoval nasledovné právne normy:

15. Podľa čl. VIII. zmluvy, dlžník je povinný uhradiť veriteľovi poplatky a náklady súvisiace s úverom podľa Sadzovníka poplatkov pre fyzické osoby, ktorý je prílohou tejto zmluvy.

16. V prípade omeškania dlžníka s viac ako dvomi splátkami alebo jednou splátkou po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, je veriteľ oprávnený požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti. V tomto prípade má veriteľ právo účtovať si úrok z omeškania vo výške ustanovenej predpismi občianskeho práva. (čl. IX. bod 9.3 zmluvy).

17. V zmysle čl. X. bod 1. Zmluvy - Odstúpenie od zmluvy, veriteľ má právo od zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie úveru vrátane príslušenstva, aj v prípade ak nastane niektorá zo skutočností uvedených v čl. XIX. Všeobecných podmienok.

18. Podľa článku XI. zmluvy - Záverečné ustanovenia - bod 1., právny vzťah medzi zmluvnými stranami sa riadi právnym poriadkom SR, Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, zákonom č. 310/92 Zb. o stavebnom sporení v platnom znení a Všeobecnými podmienkami pre zmluvy o stavebnom sporení.

19. V zmysle Úvodných ustanovení Všeobecných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby, Stavebná sporiteľňa vydáva v súlade s právnymi normami platnými na území Slovenskej republiky, tieto Všeobecné podmienky pre stavebné sporenie pre fyzické osoby (ďalej VPSS), ktorými upravuje vzťahy medzi stavebnou sporiteľňou a stavebným sporiteľom v súlade so zákonom č.483/2001 Z.z. o bankách v platnom znení (ďalej len Zákon o bankách) a zákonom č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v platnom znení (ďalej Zákon).

20. V zmysle čl. I bod 2. a 3. časť A) Všeobecných podmienok, zmluva musí byť uzatvorená písomnou formou na určitú cieľovú sumu a konkrétnu tarifu sporenia. Predmetom zmluvy je záväzok stavebného sporiteľa na základe pravidelného sporenia nasporiť zmluvne dohodnutú sumu a jeho nárok na poskytnutie stavebnou sporiteľňou nevypovedateľného stavebného úveru v súlade so Zákonom a VPSS.

21. Po splnení zákonných a zmluvne dohodnutých podmienok poskytne stavebná sporiteľňa z Fondu stavebnému sporiteľovi stavebný úver. Úverový vzťah vzniká na základe samostatne uzatvorenej zmluvy o stavebnom úvere, resp. medziúvere a stavebnom úvere (čl. XIV. bod 1 a 5 Všeobecných podmienok).

22. Podľa čl. XVII. body 1. a 2. Všeobecných podmienok, úver zo stavebného sporenia poskytuje stavebná sporiteľňa s ročnou úrokovou sadzbou. Úročenie istiny stavebného úveru začína dňom čerpania stavebného úveru alebo jeho časti.

23. V sume splátky úveru uvedenej v úverovej zmluve sú zahrnuté aj úroky zo stavebného úveru (čl. XVIII. bod 3. Všeobecných podmienok).

24. Ak nastanú skutočnosti uvedené v bode 2 tohto článku, je stavebná sporiteľňa oprávnená najmä, jednostranne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie pohľadávky stavebnej sporiteľne zo zmluvy o úvere pred termínom konečnej splatnosti úveru a stavebný sporiteľ je povinný splatiť pohľadávku stavebnej sporiteľňa v lehote, ktorú ona určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti úveru (čl. XIX. bod 3 písm. b) Všeobecných podmienok).

25. V zmysle čl. XXIII. bod 1 Všeobecných podmienok, stavebný sporiteľ je povinný platiť stavebnej sporiteľni ceny za služby poskytované stavebnou sporiteľnou v súlade so Sadzovníkom poplatkov.

26. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

27. V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

28. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka).

29. Ako vyplýva z §53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

30. Podľa §53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

31. Ako vyplýva z §53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

32. V zmysle §54 ods. 1, 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

33. Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

34. V zmysle § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

35. Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

36. Podľa § 517 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

37. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

38. Po aplikácii citovaných právnych noriem na zistený skutkový stav veci súd vec takto právne hodnotí:

39. Súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, kde sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

40. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

41. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

42. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

43. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

44. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nepochybne podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

45. Aj napriek tomu, že ide o úverovú zmluvu, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, ako už súd uviedol vyššie, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaní ako spotrebiteľia, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovaných privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, úprava ktorých je v Občianskom zákonníku pre spotrebiteľa výhodnejšia.

46. Nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že úver je odplatným právnym úkonom. Odplatu (cenu) predstavujú spravidla úroky. Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky (§ 497 Obchodného zákonníka).

47. Kauza úverového právneho vzťahu spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov a do vrátenia peňažných prostriedkov má dlžník (prijímateľ úveru) platiť úroky. Účastníci úveru pritom nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje (úverové obdobie); v takom prípade vzniká právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov (porov. Štenglová/Plíva/Tomsa a kol., Obchodní zákonník, komentár 9. vydání C.H.BECK str. 1153).

48. Úverové obdobie teda čas, na ktorý sa peňažné prostriedky poskytujú, medzi podstatné náležitosti úveru nepatrí. Pokiaľ si však účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby (do splatnosti úveru) nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania. Ide o odlišný inštitút oproti odplatným úrokom a ten má sankčnú povahu. Jeho typickým znakom v občianskoprávných veciach je jeho administratívny strop (limit).

49. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/143/1998, dohodnuté úroky, t.j. zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, resp. jeho splátok. Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania.

50. Takýto záver Najvyššieho súdu SR je logický a je potrebné s ním súhlasiť, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi konania.

51. V danej právnej veci žalobca pristúpil k zosplatneniu celého úveru ku dňu 7.2.2018, teda týmto dňom sa stal splatný celý úver. Zo strany žalobcu došlo k určeniu lehoty predčasnej konečnej splatnosti úveru a súd preto dospel k záveru, že žalobcovi nevznikol nárok na dohodnuté úroky z úveru od 7.2.2018, pretože po vyhlásení mimoriadnej splatnosti nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Obdobný názor je vyslovený aj v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.10.2014 sp. zn. 5Co/223/2014, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/85/2013 zo dňa 25.10.2013, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/83/2013 zo dňa 7.5.2014, Stanovisku občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Bratislave č. 1/2019, atď.

52. V danej súvislosti je potrebné poukázať aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.9.2012, v ktorom sa uvádza: „Ústavný súd v tejto súvislosti nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Krajský súd sa stotožnil s podrobne odôvodneným právnym názorom okresného súdu, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo objasnil rozdiel, resp. vzťah medzi úrokmi z dohodnutého úveru a úrokmi z omeškania, ako aj otázku, prečo „zmluvný úrok vo výške 15,8 % ročne od 26. 8. 2009 do zaplatenia“ patrí sťažovateľke iba do splatnosti dlhu, a tiež výšku sumy (a štruktúru žalovanej čiastky) prislúchajúcej, resp. priznanej sťažovateľke, rozšíril vecnú argumentáciu na podporu správnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, opätovne poukazujúc na štandardnú obchodnoprávnu judikatúru v tejto oblasti. Súčasne sa tým vyrovnal aj s námietkami sťažovateľky, ktoré sú z veľkej časti totožné s tými, ktoré uplatnila aj na ústavnom súde. Tento výklad považuje ústavný súd za ústavne akceptovateľný.“

53. Vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobcovi nepriznal nárok na dohodnutý úrok z úveru po zosplatnení vo výške 6,59% ročne, ktorý bol vyčíslený za obdobie od 8.2.2018 do 31.8.2018 vo výške

288,41 € a následne z postupne znižovaných súm po čiastočných úhradách žalovaných a čiastočných späťvzatiach zo strany žalobcu, ako dohodnutý úrok až do zaplatenia a v tejto časti žalobu žalobcu zamietol. Zosplatnením veriteľ prestal poskytovať dlžníkom finančnú službu a nárok na ďalšie dohodnuté úroky po zosplatnení mu tým zanikol. V prípade nevrátenia finančných prostriedkov dlžníkmi nastáva právo na sankčný postih - zákonný úrok z omeškania.

54. Zo sumy požadovanej istiny 7.661,33 € súd žalobcovi nepriznal prvý stiahnutý poplatok za vedenie účtu 29,- €, ako vyplýva z výpisu z účtu medziúveru - bol stiahnutý 15.2.2013, čiže ešte pred výplatou medziúveru žalovaným. Nepriznal tiež zaúčtovaný poplatok 100,- € za spracovanie mimoriadneho medziúveru z 19.2.2013. Reálne o tieto sumy ponížil sumu poskytnutého úveru žalovaným, pričom žalobca na tieto poplatky nárok nemá, pretože za účtované poplatky neposkytol reálnu protislužbu žalovaným. Pokiaľ ide o vedenie účtu, ide o službu vedenú iba sám pre seba, aby mal žalobca, ako dodávateľ finančnej služby prehľad o finančných transakciách a o splátkach žalovaných stavebného medziúveru. Pokiaľ ide o poplatok za spracovanie medziúveru v sume 100,- €, táto suma je neadekvátna námahe, ktorú žalobca musel vynaložiť na spracovanie tohto medziúveru. Spracovávanie takýchto medziúverov a stavebných úverov je základným predmetom činnosti žalobcu.

55. Pokiaľ ide o poplatky za vedenie účtu medziúveru súd v tejto súvislosti považuje ešte za potrebné uviesť nasledovné:

56. V zmysle § 37 ods. 21 zákona NR SR č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o bankách“) banke, zahraničnej banke a pobočke zahraničnej banky sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona alebo osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

57. Zákaz podľa ustanovenia § 37 ods. 21 sa prvýkrát uplatní na úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu, splatnú po 9. júni 2013 (§ 122s ods. 4 Zákona o bankách).

58. Z vyššie citovanej úpravy obsiahnutej v Zákone o bankách vyplýva, že účinnosťou novely č. 132/2013 od 10.06.2013 priamo zákon zakazuje bankám požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za správu úverových účtov. Možno konštatovať, že predmetná novelizácia bola akýmsi vyvrcholením v podobe zákonnej úpravy zákazu žiadania poplatkov za správu úverových účtov ako účtov, ktoré vznikajú na základe úverového vzťahu, ale ľuďom nič neprinášajú a sú dôležité iba pre finančné inštitúcie.

59. V danej právnej veci sa jedná o poplatky, ktorých časť sa stala splatnými pred uvedenou novelou zákona o bankách. Súd však predmetné dojednania o poplatku za vedenie úverového účtu podrobil súdnej kontrole v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a predmetné dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalovaní boli povinní platiť žalobcovi ako veriteľovi za to, že tento pre svoju vlastnú potrebu vykonával akúsi správu úverového účtu, teda sledoval prijatie splátok, prípadné omeškania alebo iné pohyby na účte. Súd má za to, že keď žalobca ako veriteľ poskytol žalovaným ako dlžníkom úver, bolo len v jeho kompetencii, ako sa rozhodne predmetný úver spravovať, no je neprípustné, aby náklady s takouto činnosťou znášali žalovaní ako spotrebiteľia, ktorí za poskytnutie úveru, resp. konkrétnej finančnej čiastky zaplatili žalobcovi ako veriteľovi odplatu vo forme úroku z úveru, preto na žalovaných nemožno prenášať úhradu takýchto nákladov.

60. Súd aj v tejto súvislosti poukazuje na už vyššie citované uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/2011-19.

61. Súd ďalej nepriznal žalobcom nárokovaný poplatok za „prijatie do poistenia“, čo odôvodňuje nasledovne:

62. Podľa čl. I. Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX X XX - výška mesačnej splátky úrokov z medziúveru, vrátane poplatku za prijatie do poistenia predstavuje sumu 48,90 €.

63. Podľa čl. VI. citovanej zmluvy, za účelom zabezpečenia celkovej pohľadávky veriteľa budú uzatvorené nasledovné zmluvy alebo budú veriteľovi poskytnuté nasledovné zabezpečenia pohľadávky; Písomným súhlasom s poistením typu A poistenie zostatku dlhu, podľa ktorého je prijatý do poistenia ako poistená osoba v životnom rizikovom poistení pre prípad smrti na základe poistnej zmluvy uzatvorenej medzi veriteľom a spoločnosťou Allianz Slovenská poisťovňa, a. s., so sídlom Dostojevského rad 4, 615 74 Bratislava, IČO: 00151700.

64. Podľa čl. VIII. citovanej zmluvy, Poplatok za prijatie do poistenia, v prípade, že je úver zabezpečený poistením pre prípad smrti dlžníka ako poistenej osoby. Dlžník je povinný platiť poplatok za poistenie spolu s dohodnutou mesačnou splátkou úrokov z medziúveru, resp. splátkou stavebného úveru jednou platbou.

65. Podľa ods. 16. Sadzobníka poplatkov, Prijatie do poistenia ako poistenej osoby pre prípad smrti dlžníka - pri uzatvorení úveru, kde poistnou sumou je zostatok dlhu a) medziúver a následný stavebný úver 0.04 % z cieľovej sumy mesačne, b) stavebný úver bez medziúveru 0.04 % zo 60 % z cieľovej sumy mesačne; výška cieľovej sumy a) medziúver a následný stavebný úver 0,08 % z cieľovej sumy mesačne, b) stavebný úver bez medziúveru 0.08 % zo 60 % z cieľovej sumy mesačne.

66. Podľa §788 ods. 1 Zák.č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, Poistnou zmluvou sa poistiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poistiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

67. Podľa §37 ods. 1 OZ, Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

68. Podľa §53 ods. 1 OZ, v znení účinnom v dobe uzavretia úverovej zmluvy (február 2013), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

69. Podľa ods. 2 cit. ust., za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

70. Podľa ods. 3 cit. ust., ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

71. Formulovanie akéhosi „prijatia do poistenia“ ako formu zabezpečenia pohľadávky Občiansky zákonník nepozná (poistenie je vždy viazané na nejakú poistnú udalosť). Toto poistenie bolo dohodnuté ako súčasť formulárovej spotrebiteľskej zmluvy a len veľmi nenápadne, nejednoznačne a nepresne informuje spotrebiteľa o pravom účele tohto zabezpečenia. Tento právny úkon sa javí byť akýmsi hybridom medzi právnym úkonom slúžiacim na zabezpečenie záväzku (8. časť, 1. hlava V. oddiel Občianskeho zákonníka) a poistnou zmluvou podľa §788 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka (OZ).

72. V tomto prípade sa však nedá hovoriť o poistení v pravom zmysle podľa §788 ods. 1 OZ, pretože poistná udalosť síce v zmluve je, i keď veľmi neurčito a nezrozumiteľne formulovaná (smrť dlžníka), ale žalobca, ako veriteľ úveru nie je poistiteľom a u dlžníčky nie je dohodnutá povinnosť platiť poistné, iba akýsi poplatok za „prijatie do poistenia“. Žalobca v predmete činnosti napokon ani nemá poskytovanie poistenia (zdroj: www.orrs.sk).

73. Preto sa tento „poplatok za prijatie do poistenia“ javí byť len formálnym poplatkom, o ktorý si žalobca len ďalej umelo navyšuje odmenu za poskytnutú finančnú službu žalovanej. Tento záver súdu bez ďalšieho vyplýva z konania, resp. nekonania žalobcu, ktorý ako vplynulo z výpovede žalovaných pri

podpise úverovej zmluvy žiadnym spôsobom týchto neinformoval o tom, že súčasťou, a „de facto“ i podmienkou poskytnutia úveru je aj ich „prijatie do poistenia“ pre prípad ich smrti, za čo budú musieť platiť osobitný poplatok, osobitne započítavaný na tento účel, z každej ich mesačnej splátky.

74. Záverom tak možno konštatovať, že toto prijatie žalovaných do poistenia v rámci uzavretej zmluvy o úvere nebolo so žalovanými, ako spotrebiteľmi individuálne dojednané (§52 ods. 2, 3 OZ), ale bolo súčasťou formulárovej zmluvy o úvere, ktoré spotrebiteľia nemali možnosť ovplyvniť.

75. Okrem toho, podľa čl. VI. citovanej zmluvy (viď vyššie ods. 14. odôvodnenia tohto rozsudku), sa prijatie žalovaných do poistenia v rámci úverovej zmluvy má vzťahovať len rýdzo na zmluvu uzavretú medzi žalobcom a jediným poisťiteľom, a to spoločnosťou Allianz Slovenská poisťovňa, a.s. To znamená, že žalovaným, ako úverovým dlžníkom, ani nebola daná možnosť dohodnúť si poistenie eventuálne s iným poisťiteľom a eventuálne za výhodnejších podmienok, ako im ponúkol žalobca.

76. Napokon, poistná udalosť - smrť dlžníka je definovaná len veľmi neurčito a nepresne. Poisťitelia v poistných zmluvách spravidla s poistenými dohadujú množstvo výluk z poistenia. V tomto prípade je napr. otázne, či sa poistenie malo vzťahovať automaticky na smrť jedného z dlžníkov, zaviazaných úverovou zmluvou, alebo obidvoch dlžníkov, eventuálne, či bol žalobca, ako veriteľ, povinný si najprv nárok na zaplatenie zostatku úveru uplatniť v dedičskom konaní voči dedičom niektorého z dlžníkov a až potom z titulu poistenia a pod. Žalovaní neboli žiadnym spôsobom, a nikým informovaní o akýchkoľvek detailoch tohto poistenia, hoci boli úverovou zmluvou zaviazaní platiť pravidelne mesačné poplatky za prijatie do poistenia.

77. V spise sa síce nachádza formulár Prvej stavebnej sporiteľne, označený ako „Žiadosť o úver s poistením podľa sadzby typ A - Nový úver“, ale iba vo vzťahu k žalovanej v 1/ rade P. M., kde má udeliť súhlas s poistením. Ide o formulár, ktorý by mal znamenať predkontraktačné úkony žalobcu vo vzťahu k poskytnutiu úveru voči žalovanej, ktoré predchádzali samotnému uzavretiu úverovej zmluvy, keďže ide o žiadosť o úver. Vo vzťahu k žalovanému v 2/ rade, V. M., ale v spise absentuje obdobná žiadosť o úver s poistením. Na vyššie uvedení záveroch to však aj tak nič nemení, že žalovaným nebola daná možnosť výberu inej poisťovne, ako je Allianz - SP, a.s. Ide tak celkom zrejme o poistenie, ktorým bolo podmienené poskytnutie stavebného úveru, bez možnosti slobodne si zvoliť poisťovňu pre prípad smrti, ako poistnej udalosti. Napokon, tento formulár je spísaný úplne mikroskopickou veľkosťou písma, „de facto“ nečitateľným, čo je samo o sebe v rozpore so spotrebiteľským právom a preukazuje to iba púhu formálnosť tohto „prijatia do poistenia“. Preto súd aj v tejto časti plnenie žalobcovi nepriznal.

78. Súd porobil kontrole aj dohodnutú úrokovú sadzbu z medziúveru 6,59% p.a. Tu súd konštatuje, že tá bola v súlade so spotrebiteľským právom a s dobrými mravmi, nakoľko sa zásadne neodlišovala od priemernej výšky úrokov poskytovaných bankami v danom čase. Ako je však zdôvodnené vyššie, súd nárok na dohodnutý úrok priznal len do dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, nakoľko týmto momentom prestal žalobca poskytovať žalovaným finančnú službu.

79. Vzhľadom na finančnú situáciu a majetkovú situáciu žalovaných, ktorú súdu aj riadne zdokladovali, im súd umožnil tento úver splácať v splátkach. Žalobca pôvodne požadoval splátky 80,- €, neskôr ich zvýšil cez 200,- €. Žalovaní navrhovali splátky po 71,- €. Súd vzhľadom na posúdenie všetkých náležitostí priznal možnosť splácania vo výške 75,- €.

80. Žalobca, ako poskytovateľ finančnej služby, nebude ekonomicky ohrozený - nárok bude mať zabezpečený priznanými úrokmi z omeškania, priznanou sankciou zosplatnenia celého zvyšku dlhu, ak žalovaní nebudú platiť splátky riadne a včas.

81. V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

82. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

83. Žalobca bol voči žalovaným v prevažnej miere úspešný, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným podľa miery jeho úspechu v tomto spore. S poukazom na § 262 CSP o výške tohto nároku rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia písomne na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.